

וועדת חוץ
27.6.67

๕๖๗

- 2 -

מ"מ הינו"ר ד. ברקמן

ישיבה זו תוך קדש לסקירתו אל המדייבית של ראש הממשלה על המצב הנוכחי ובבירתו העולם, סר לבבי, פנאל פשיד החוץ, יוכל להשלים את הסקירה באינפורמציה נוספת. אפייר שתי הערות, אחת בהיחס לטפלוי מקומ לחברי הוועדה, והשנייה בדבר השתתפותם של פסחים בישיבות הוועדה.

1. מינוי ממלאי מקטן לחברי הוועדה

סיעות המבוקשות לפניות ממלאי מקטן לחברי הוועדה שיצאו בשליחות, סוחרים ותובעים להוציאו לפניו שצאו בשליחות, סוחרים ומקטן לחברי הוועדה לפניו שצאו בשליחות, כדי שלא תצטער עליהם. לפניה ממלאי מקטן לחברי הוועדה לפניו שצאו בשליחות, וצאצאי ממלאי מקטן לחברי הוועדה לפניו שצאו בשליחות, כדי שלא תצטער עליהם.

2. מינוי משליכים בדיברגי הוועדה

מ"מ הינו"ר ד. ברקמן: פנו אליו הסיעות שבקשו שצאים שלחן החירותם, כדי לדעת מה הוראות בדרכם בקשה זו. כהבראה הקשה לפניו חבריו הוועדה בקשר חבריו הוועדה שתציגו להם אסירות לקים בעבור זה דיוון בסוגרת הסיפורת. אז מבקש שבישיבותנו הבא תרוויא תשובה. הכרדרה של הסיעות בעבור זה.

3. סקיחתו על ראש הממשלה

כידוע, בידה-הטו עצות את בידוסה המיזוח-של עצרת או ס' אבל ארה'ב החליטה להקדים וליטסל את היוזמה לידה, על-ידי הוועת הנשיאות ג' ובסרו' שנות ספירות לפני מתייחת מושב העזרה, מועל לטפסי אסלאמי אורה'ב.

כבוד, קוראים לאסיד-הסכך במצוות התיבור זום: בברת הדדיות בזכות קיומה של כל זאתה; אך לא מלייטים - בת-אבחז-רוודים- שאלה זו מיטחד; ובאותם זכריותם של שים - לא סדרברוכאן על כל המקסומות; הבלתי-מיוזץ החיסוס - היו זטבים אבונדו דיברנו על כן; עצמות וטלות טריוריאלית. עיקרונו זה, לדברי הנשיא, יכול להיות סובייט רך על בסיס של-שלוטם בין האזרחים-צברלוות. שיעבידו להם, בטעונו. הנשיא הרסיך שיש צורך להכיר בעובין הסידור של שלוש הדמות בטקסטרת הקדושים בירושלים. אצינו שקדורות אלה מתיישבים, אם כי קצת בדוחק, אך גראוניות טלבו, אבל בדרך שמייה מאטביה היה מבסח-אורותם יחדת.

עקדונות אלה מזאו ביטוי בהצעת ההחלטה שהובסה על-ידי גולדברג לעצרת ביום 20.6.67. הצעה זו קובעת שעד העזרת היבג' שלום בר-קיטטן במצוות התיבורן. יעד זו יא להשיג על-ידי הסדרים עיזובן במושא-זמתן-בעזרת עד-שלישי. הסדרים אלה, אורט גולדברג, צרכית להיזום ווועתנים על עקרונות טומדייטים.

ט. יער:

ראש המטה ל. אסכול: לטה הכוונה כאשר סדרבר על צד שליש? אינני יודע. אתanol היה אצל טישו שבאותה עת, כ"שולח" מווילטון, וגם הווא דיבר על שלום. יכול להיות כי שיביא את הזרים לחדר אחד ואחר-כך יעצור את שמי הזרים לנפשם, גם זה יכול להיות צד שליש. טיבורן אמרו לנו שאנחנו רוצחים שלום אין בערך על נקודה זו, אבל אינני יודע לאיזה יכريع בין הזרים פדרבר על צד שליש. סבל סקום, לא נאמר כאן שצד שליש יכريع כ"רכבנ", ולא יותר, אבל להיות צד שליש ממש בתפישת כ"רכבנ", ריבר לא יכול להיות צד שליש בתפקיד דומה לזה אם לא בול לאחרורה בדרכ הפסקת האש עם סוריה.

חייבים להיות מושתתים על הכרה בעמדות ושלוטות טריסטוריאלית של הדרידות, כולל גבורות פרוכרים ומסדרים אחרים, לרבות הפרדה בין הרכחות ובסיימות, כדי להעניק לסדרות בסוחן בגדי טידור, ארט, ומלהמתה. לבאורה, יש כאן הרבה טליתם טובות אבל אידי לאלו את עצמי: מה פירוש "בגבורות פרוכרים", פרוכרים - עלי-ידי מי טמי האם הכוונה היא לגבורות של הרים? זבאסטר פדרבר על מסדרים אחרים, לרבות הפרדה בין הרכחות, כדי לאכורה אידין להפריד בין האביבים ברי להעניק לפדרות בסוחן בגדי טירור, הרט ומלהמתה, זלזרב לביסיגת כוחותיהם של טבי-הזרים, טשה דומה למטה שאחננו אומרים לבני האפרן, כי בשטח של 26 ק"מ לא ייטצאו כוחות צויזיבים, אבל אורדה-שאיבני יודע לטטה הכוונה בנאפרן. גולדברט משין-טומבר על חופש שיט, אבל לא נאמר אם הכוונה היא רק לשדרם-א-טיין או לכל טקם אחר. פדרבר גם על פתרון צודק וחובן של בית הפליטים, על הגבלה שלוחוי נסק לאיזדר, ועל זרות קיום לכל האומות הריבריות בשלום ובבסטון.

ברית המעצמות העת-החלטה המגנה את ישראל, תוגבעת בסיגת כוחותינו מהאטחים הכבושים, ותשולם פיצוייהם. יש לנו שבדאות טגיא-קדסיבין, גורס להתקפה החדריפה בגדי ישראל, ככלור גם הבקורות הבאות: אין ברית המעצמות שתגובה לישראל כי אם לסתיגותה. אין אומרים הערבאים - אלה אדם הירן, אבל אידי אבי כלב. ערד-נאפר באחור נארם כי ברית המעצמות סוד מוקדמת בכיריה בזירות קירטה של מדינות ישראל - על כן יש לנו ידיעות סוד מוקדמת דציגים ונאמנים, וגם אידי טען שדרוסיה אין עביין בחורבנה של ישראל.

אפשר להשאיר את ישראל גם מתוך הכרה בקיומה.

ראש המטה ל. אסכול: גולדברט סטיפיך וראפר, שעלה המעצמות לטזרו שפה-מושחת כדי לתרום לייזוב הסכורה בדרכי שלום.

בזכורתה הבודהיסטית, המדוברת על בינוי ישראל כטורקופנית וקוראת לבסיגת ולסידויים, אין סיבוי לזכות ברוב של בני טליים, אבל, יש להזהר בקייעה עד שלא רואים דבריהם ברורם. במידה שתסובייטים יסתנו את הגעתם - והם סכירים ריוודעים את "החברה" הזאת, בהתחלה באוים בהצעה קפה ואחר-כך טורדים על פאה טבה, לטסל, ויתור על בניו רעל עיזרים,ചיכון שיקל עליהם לבויים תוטכיים ובגנעים בומפים. מיטחטו היא להבטיח עליהם חום לכל טקרה.

רעדת חורב
27.6.67

ס. 6. 2

- 4 -

ראש הממשלה ל. אשכול:

אף להצעה האטראקציה אין, לפי הערכות
כגיו-יורק, סיבוניה, לזכיה של שני שלישים.
בנציונות אלה טפסרים באוויר ניטוחים שוכנים לזכיה של שני שלישים.
אלטנטים העדכניים בהם: החזרת הרכבות קסורה לבכורות אל משלחות.
לإبدאות - זה לא-דע; הבחתה-זיכוי של האוכלוסייה האזרחית ובמיוחד
דאבה למיליטים; מעמד המקומות הקדושים בירושלים; פיגור איסיפות להכשרה
הקרע להסדרים בין הצדרים - ברור שאפשר להציג שלא הגז-הלאומי הוא
אשר יבריע, ויבור גם להירות שכרע מסויים. ייאמר כי מישו צריין להכרייה.
כל מקרים, הנפטר כאן אי-כון ברור ועלול לסבך.

ש. חזון:
שלטי ההצעות הללו?

ראש הממשלה ל. אשכול:
בנציונות של משלחות. אלה אונשיים עם רצון
בנסיבות על העברת המשך טיפול בፖצת הבתרן ובכינוס עידת
ב' בנה.

טרם התגבשו הצעות סופיות וטו קדם לקבוע

באיזה צירוף יופיעו האלטנטים האלה. ברול לתהית קבוצה שתסייע
רק לחלק של ההצעות, אולי דזוקא לאלה שאבן רצונות לבו.

האטראקאים סבורים שאחרי שהעדרת תדחה
את הצעה הסובייטית, וטבלי שטפוד להצעה האטראקית, קיים סיבוי
שהעדרת תטפל בהחלטה לטבורי אישיות-শטפוד להכשרה הקרע לתידברות בין
הצדדים. הם ישרין במסעות האורובוט, באלה טדור על חיליה כריסטוף, "אטפות
או'ם", יתכן שאכזרה היא לא מוצנעת. או'ם או'ר לוועדה פיזורת.

התבשרות של הצעה פשרה שלא תהיה נזומה, האטראקאים לבש הצעה-טעינה
טבורי על-ידי מרעצת הבתרן-טל-איישיות, שתברא בטבע עם הצדדים להשגת
הסדר. כאן לא טדור על האורובוט. שטפוד טדור על פישאר
שהיה נשייא שויירה. ההסדר צרי' להיות על בסיס הבודדות הבאות: החזרת
הרכבות קשורה בהפטקת סכוב הטלחמה; כיבוד בגולות-ביון-לאוטים - אי-כני
ירוד על מה הבדה באהם טדור על-בגבורות טתקומת הטעדים או על גבריות
שיקבשו לפבי 19 שנה.

ש. חזון:
יש להגיה שטפוד זה-הברגה היא לבורות
טבורי 19 שנה.

ראש הממשלה ל. אשכול:

בעצם, הוינו כוח על בורות ביון-לאוטים
תחייהם-געיך לצורן, שם יש עבירות בדרכו
שטפודים טפודים. ההסדר צרי' להתקנס גם על אסירת זכירות ביון-לאוטים
על סך הסדרים המירועים להבטיח עביכי בטחון-חויבים. כאן יוכולים להיות
טפודים שוכנים. כאשר טדור על זכירות ביון-לאוטים ועל הסדרים-המיועדים
להבטיח עביכי בטחון-חויבים, יכול אני, האופטימייסט, לוטר-אטזב הבלתי-
שלבו עד כה היה צזה שהיה בר-ברדי לנדרום לטלחמה, וכי יכול מישאר לא-ושוב-அ-הדרת.

את הזכורה הזאת אפשר לפרש גם כפיקוח
על רכש.

על-לוליט לפרש גם ביחס לירושלים.

ש. בון-טאייר:

ה. לנדרן:

ראש המפלגה ל. אשכול: סעיפים אלה מדברים בהצעה מדברים על זכורת כל המדיניות לעצמות ולஸלום ד' לטענה זו, חזרה על מיל' לגחטה; על, כי כוות השיטות החפשיות – לא סדרן היכן; על-דנבה לפלייטים; על, עריפון לפעולות השיטות על טרזן-ז'ו;; ועל קביעת הסדרים בין-לאוטים, פלאוטים והבטחת הגסדרים הטעוכטים. אלא ביטוחם דאשן ביזים והאמריקאים. עמדו להתייעץ עלייהם עם קבוצה של שרין-חון יידידותיים. התוצאה לא באמר דבר על אנטומוז קדרושים, מהאמריקאים עמדו לדון בעניין זה עם קבוצה של שרין חון יידידותיים.

בשיכון שתחנה לו בין קומיסטים לא-זגונן לא-קסרו. הוסף ייטים בעיתות. הסזרה החיבורן פס נושאיהם אחדים. אם נשארו דבקים בדרישתם שפיקו חייב להתבצע כצעד ראשו זורק לאחר מכן היה לדוון בעדי הבטחת חופש גטיס. קומיסטי הבטחת שבדירתה הסוערות סכירה בישראל כטדיינה, איבת עונייה לה, אבל בקיורתי לגבוי מדיניותם.

עם תום השיחות סדר קוסייגין בוטס'בַּת
עתונאים אבשיותו לא הרוג הסכם עם הנשייאן ג'ונסונ באלט הציגה גתיכון
מספרם שהוא דרש איזאה טירית אל הכרחות היישלאליים. מתקנתם אוכבאו סירוי
הערבים, בעוד שג'ונסן הביע רצון כי עניין הפינוי יהיה רק חלק בלתי נפרד
מהבעייה היהודית-ערבית בכללותה.

של ספר החוץ פלאוֹן-ב-21 ביוּבִי, נבדلت מעצמה האטרכית בCONDOTTE הבאות:

בראוֹן אמר בספורא שאין טחנת אריכה להביא לתפשורת סריטוריאלית, בשעה שג' רבסון אמר: גראה, נפַר, גדוֹן, ויתבען. שיזחלט על תיקון גבולות. בראוֹן גם פנה לישראל לא לסתוך את העתיקה, טפבי שפעה זה עלול, לרבריוֹן, לבגדד את ישראל בדעת הקhal העולמית. הוא חזיע לשבור בציג אונס למזרת התיכון.

בஸטרה להקים "זורה חדשה של נורחות צבאית טעם האוֹם", וכן כדי לחזק טגבנון פ'קוֹח' האוֹם הקדים. קיומו.

כבר אפרטהייד, שאטטול היה אציגי פישרוי, ואם איבנבי טועה הוו טזרע אברהם, ובשלוח סטעם גילטונג. צורת דיבורו היהת לרברג ולהסביר שפודח של בראון ודבריוו אינס נוראים כל כך. קראתם את התגובה בגד בראון-בטולטונג, ומלה ערך יש לתגובה זו. ישנות כל אחד מכם. אפרטהייד לאוות שליה שבישראל יש ארוגשה שרוחן של ברוינן, מטה לתחיה, ותזה כסיבו לי: אתה אידך לדעת שבראן שידך למסדר החוץ, החזק ביותר בקשר אלושים הabiim האחרידנות, דבראות חזק יותר סבוריין, ודבריהם ביחס אליוון אינס קשיים כל כך.

שגבורה שחייב הפטשה הדריטית בסיסים להדיבק היא, שהגבנו ליקת יהו תוצאה של הסדר ולא של כיבוש בלבד.

ולא הפסיקו ל. אסבול :
לפי דיווחים מאוחרים. יומר הביע רילסן,
בשיחות עםאנשי אטרכז, רעתן הטפרשת -
אלת דבריך אנאטרכז כתחת לסתוךן" - אין על ישראל לוזן טהון הנוכחות לאבי
הצד שיתה בוג' האכרא, ערבות לבוחר זורופשטייס. רילסן מסכימים. עם ההבנה
שבהסדר שייקבע בסופו של דבר - רזה איינגר ובוגע רך לירוסלים - יהיה גורץ
לסתוך חלקים שונים לישראל לצרכי בטחון, רובי גם-אייחוד ירושלים יכול להתבצע
בנסיבות זו. יתרון שהסביר הדברים האלה הימה פתרון של- בשליח אריברתי עליון.

פרק לבני: פומפידיו הביע דאגה ותוהטה, אבל אחר-כך אמר שפטומר ללבך אחורי הצעיר.

ראש המטה ל. אַשְׁכּוֹן : טפסטרים שדה-בROLL ב-א לישיבה עם חותם
ברכבה, קרא אורחה, והודיע שלא יתקיים
ויבוח עליה. הדרים לא ראו את ההזהרת הנשיא לפניו טופרטה. וכי אחד הדוחות
מחכוביים הדרפים להזבב נבדק הזרביזיטית.

ככירות אמריקה הלטינית, לאוצרם להתקדם להסדר של שלום. הטענה שלבו של אחר שłów סלחים באיזור אין להסתמך בתפקיד אש אלא יש להביע להסדר של שלום, הרלחת וסוציאת לה סורדים. עם זאת, אין עליין בטהרנות תהיה עטדת מדיניות אלה לבני אומה שכוורת ישראל, אם תביעם כזו לא תהיה טלווה בינו ישראל כתרפן.

האם טרור בראן על כל ארצות אפריקא הלאסיביות?

ראש האנטוליה ל. מאכטלי – מושגנו, שברדרך כלל הנטולות – ללחמת ביחיד. צ'ילி סבסה לפניו פשרה בין הגעת ברית המועצות והצעת ארה"כ. בהצעה כזו יכלה להיחת התייחסות לזכותה להפרדה אכזחות. אונחון פועליתם כדי להבטיח שהצעת הקרים לבטל המרדת בקידוד הכוחות יתגיעה, טהור וסתמן לשולם.

ירדע שבעתוניות מחרשתים דבריהם שדברים ביחס להסרתנו באנדריקה. עלי לציין שהסבירתו באנדריקה איננה תלולה בארותם המרשים הכאים לסתור אישיות זו או אחרת, אלא אם צליך לדבר עם איש אוחדר או רצבי אורה או גותים הרודאות לשגריד. טפער טזיניות, כגון: רהוטרי, גבנה, מלארדי, בנטיאגה, לומטוף, דואגדה, הבטיחו להציגו בגד ההצעה הטורביסית, אם כי אין בכך סיכון להשבוע על כל, עד שאלתאת את ידיהם טורטינה להצעה, טפער שכבר קרה שבסקרים בינתה הבשחה, ואחר-כך מצביעים אחרית, ולנו אוטרים: מה זה חשוב? סקרה כזו כבך קרה לנו עם אבקורוטה.

רשות חן ב' 27.6.67

ו- 7 -

הגיעה גם ידיעת סכל מודיעות ארכ'ס
(חו"ק השגה, דמ"א, קורז'ר (בראויל),
סבגאל, ומלטה העילית, סרגסקר, קטרו, קרבגו (קייבשאטל), גאכון,
ביבר, צ'אד, דהוטי, הרודה) מתחוונת להתקבך להצעה הסובייטית.

אם ברשות תאיין נבד הצעה הרידיש סיבוי
אבם-הם-יאכיזער בגדרה. אם לא נבד
הסכמה היא טפירות העוללות להיות.
מר לבבי:

לאפ' אורה-ידיעת בנותות מודיעות ארכ'ס
במיוחד היה שיתה בידורות שקיימת ברלהן נסיבת בלתי סתובית. פאלטן
להציג ענין נבד-נסיבת בלתי סתובית כ-21 כירני. לדברי אשר תחבוך ארץ להצעה הסובייטית אל חוץ האנבה
על ארץ ארכ'ס, ומקורה לעצמה חירוכית מזידן. ואל החוצה חזרה בעדרת
טדי נורת אפריקת הלאיגית וארצון אירופה היבשתית, בסודיביגניה. ארא הויסף
סבירב זה הילך ארכ'ס בקרבת האפריקאים הכו לקבל הצעה שתצטטם לנסיגת דהידיין,
לדבר על נסיבת לא-גיורו.

אף על פי שלפי בסיוון העבר יש למאנ' שហטיגת הכללית תהייה לבוקות בעדרת
כיטרלית.

להוציא את המדיונות הטעמאות רודריך.

ראש הממשלה ל' אשכול: אמצע ביטרין לי דבריהם לא-רעם ביחס
לעינדוויטסיה.

אם זאת, יש להציג על התרפה. התיו בית
כז, יש יכול לאות שארה בצליח לדבוש מסטר, טריינות לתפקיד בעדרת.
הו, יט' לא-רעם ביחס לאות שארה בצליח לדבוש מסטר, טריינות לתפקיד בעדרת.
תבקוטה בהצעות פודה זהה עם העמדה האפריקאית. עטמת סדרות סקדיניביה
לא-סעאה עד כה ביטרין חת-משמעות, וקעולה פירושית בעשייה על-ידריך בביירותיה
דויטן-היא עטמתה של דוטניז. בכאום טבש בעדרת ב-23 ביוני אסיד ראש ממשלה
דרוביה, טואדר, כי חירובי להשיג פתרון טריינ-טייבת הדריפת הבטיחה התיכרן
בהתמחות חברות ובלבליות. כן-קרוא לשיחות ישירות בין הצדדים, ללא התערבותם
של גורמי חוץ.

לכטן שדר החוץ, הביע ראש ממשלה בין יראש ממשלה דוטניז, בין
אמצם חבע נסיבת לא-דוחוי. אך התקבך לנטיגת טריינ-טייבת בלתי מרותבית לחלווטין.
את אוטרתו, הוו סמכים שבסיגת דוחיבת, להינת טוחנחת בשלמות. הוו סען-השבינו

...8/...

ולא מפסקה לו, אאלכו:

בארתת פגיסת הביע שר החוץ הרודוטצי את דעתו שחליטת העדרת חיז'ית לדרוש כיבוןם סג'ר בין הזרדים לפען השגת האלום. מהטלוים עם הבזיבים הרודוטים השתטו פדריהם שהם פערניים למלא תפקיד של תירוק בין יסראל לערב.

בג'ו-ירק הופץ ביז' נציג אמריקאי הלטינית, ב-22 ביוני, תזכיר בדבר בינום ירושלים וסביחתה בהתאם להחלטות האו"ם. אין ספק שרוב נציגי אמריקה הלטינית רואים זאת ביטוי לפסגת הורותיקן.

לפי דברי שר החוץ הכרזילאי לאבא אבן העשרה המזכרת בחז'יך היא עפdat פיקוח. הדבר מטהבר בכך שטוהר צפרסם ב-25 ביוני ה"אורודטורה ג'ה-לה-דומיניקה" שהו בטאון המכיה בדף כל את דעתו הזרדיקן, טהיר המצד במצוותם פתרון לביעית המקומות הקדושים על בסיס הגזע ישראלי ספטמבר 1960, שOOKה לא בינום המקומות הקדושים אלא הסלתה פיקוח עליהם מטעם האו"ם באמצעות ציב-ऐיאב ספכויותיו מטעם העדרת ולא מטעם המטאלה הנבדערות.

המיוחדים הבאים: חבר-הביבת ג'דוּק לסקנדיביה צ'ריסטיהן, חבר-הביבת פרט לבירטניה וצ'רפת, חבר-הביבת לינטשיין לטזרה אמריקאה ואיראן, .., מאה' שם למערב אמריקאה, הג' זור' ויצחק הרכבי לאמריקאה הדרומית, חבר-הביבת י'תק בבלן - לאסיה

האמריקאים (ראם וגדולדרב) מטהר שלוש-כירות העולמות לחבל בעזיבינהם בערך: בעיית הטליסטים מהבדה הערבית, בעיתת צ'רשלים, וראם הנביאם. לדעתם בעיתת אלה מחייבת-טיירל טיזידר.

כאשר לדברים מזכירים אתנו על ארטרן הגזיב אאנחנו ואנפרדים שאנחנו מזכירים מתחת להם את המקומות היפה בירח, אבל לא את ארטרן הגזיב. כאן אבוי ייכל לוטר, טם לאנאי או"ם גאנר עוד סת לעשרה בארץ, כדי מקרים אריך להיות או לי בטבריה, ביחס להסתם הפסת האש עם סודיה, טכל סקומי, אין ברצוננו להטמי בפסדחת באילו ארטרן הגזיב טהורה טהו ביז'לאומי. למי שעיה פשוכבים אידי' האו"ם ב-י.מ.ק.א. החזרנו להם את כל החפצים השיכרים להם, לאידי'נו כי חוסם ועדת חקירה על הגזקים שנברטו לחזקים אישים אלה שלם, אם כי אפשר לטעון גם שזקנים אלה נברטו בזון הכיבוס היידובי. אמרנו לאידי' האו"ם שאנחנו מוציאים אותו מהמקום לטובתם.

ביניהם שליטים הערבים מצד אחד לצד שני. יש גם כאלח-שי' להם בספיקם כבנקים עבר הירדן והם חושחים שאחרת לא יוכלו לקבלם. איאין' שראס עירית ונטול רמאלה טיפר פלבנו י'ס' נספ' ברבת-עטון, ו דין לו כרידת אלעכדר לשם. העוזבה שעומדת לרשותם אוטו כוסים איבגה אופרטה שאנחנו עילאיים ולוחצים עליהם לעזוב, אבל האוטובוסים ערדים כדי להקל על היוזאים, ראיית שבד השני עומדים אונדים התחבים לקרובי' שלם מהצד אחד. לא אוכל להסביר, ובם שר החוץ לא ישבע שלא היה טה ושם לחץ טפח אשר גורץ מפצעו ומשר ברגם לעזיבת. יש את בגדיהם ועדריהם לצד השני. יש להביח שפוצבים גם כאלח שי' להם בספק יסוד לחוש טלהנה ולכך טוטב שיטטלקו. טכל סקומי, אין ספק שגם ליר' גסר אלנבי פודרים צלמים וטצלמים עוזרת תפוצותיהם רושם כטו התמונת של הירושאים על בירוש היהודים.

באה הפסלה ל. אשכול:

עליז לזרין סכל פ' שער בר אגדת האבי. מחרותם על תערודה שהוואר עוזת זאת טרגדנו הטעוב. אטמול החלטנו שלא בסופם רק בחתימתו של העורב לצד השבי, אלא גדרוש שחתולת תחיה חתומה גם על-ידי הטרוכת של המסדר או על-ידי ראש העיר, הכל במתאם לאגדת ולטוקום. ידוע לנו שאנטישיטה לרעה העונבתה שפצעו מעתוגאים וטאלים להבי' לסוקום זה אן אחר, לאחר רצונת לאפשר לעשרה עתו כנאים וטאלאים להיות בו כחיהם בטוקום, אלא שגם כאן קטה צקה סאד אלה שאינם נסכים על העשרה, ובכן החלטנו אטמול שתינתן הרשות לכל העתונאים והאלאים. היה אגד אפס עבוי עדר נשיים סי. פ.י. וההסדרים האחורי נשים עוזים עליהם רושם.

שלושים וחמש, שנחר טהו טתייחם לטקנות הקדושים.

האם רק לבני ירושלים?

ז. צור:

ספר לבני:

באה הפסלה ל. אשכול:

חוך אחר הרוא חוך ססגרת לבני בבורות החומות לבני כל מקום בארץ, כבו : כפר סבא, ירושלים, וכדרכיהם. לבני הארץ, שפל-פיו יכולך לאנפער שבורת כל אנטיגו, באנג', גם על דעת חבריהם שלבו, וגם על דעתם של חבריהם היושבים בחד-זהה, החלטנו לדוחות הבאות של החוקים הללו, אבל אני מוכרכם להציג שמיין אבוי ברוחם לרשויות. אבוי מוכרכ להזמין בתזדמונות זו, אבל בעיבינו לסייעת הנכסות, כל ג' וגדון, ולו הסביבנו לדוחות את עצם המעש לאבוי עבוי. שלושת אבויות: ננספים, כמי טהור ביחס, נדונה לישעיהו הילנו. עוזים טובים, ראיין טדר בלאון קללה וספרותית, אם כי אבוי טבר טעאנדו מעשה ברודל וטובי באנחת דחיה אחותה אבוי להשתגדלתם של החזירים. שגורזרת, לשרב, רלאבל, ובדרונת, הימ-החתה זקורך להשתגדלתם של החזירים. שגורזרת, לשרב, רלאבל, ובדרונת, ואל דבוח, שבחורזאה מדרזיה זן ברונחן. את דעת הקהל וטבענו סבון נסבורן לוודו : באלתם דיטסה - תאכלו אותה. כדי שטרותי, החוקים זריכים היל להיזות טובאים לפבי הכתנת. עוד בשבור שבר, אבל אהבתם לדוחת, מיקשת טהוטם טהוטם לאסנו ולכתרב-על-כך, אלא שלאון לא טה ופרסן, ובכל-זאת קיימנו את הדמיון. אבל אבוי חושש מדחיה ננספהן.

ז. צור: אמש לדוחות עד סיום המכבב ברכח של העזרת.

באה הפסלה ל. אשכול:

זה עבוי של שורה - ארבעה שבועות. מחר שארשיגור זודע - ואצען יש דעת קהל - אטדרון להביא את החוקים לדוחין עם הבאות, הרי אם נדוחה אונב את הבאות יחייה איזטן. שאבזנו קידראים לדוב טמורתו, בעיר, כאשר טרובר בעיין-די עסינן, טדורבר בחוק כללי, בתוספת עיפוי לחוק פדרי שלטונו והסתפם, אשר יקבץ-כדי השיפוט והמצהיל של הפטידות, יהוד בכל שטח של ארץ-ישראל, שמטפה-גביעת-זגו. חיל אחור הוא לתקון סקורת עיריות, מהחודק השלישי, כמו טטרוי, בטתייהם לטקנות הקדושים. תחילה של שלושת החוקים בימי קבלתם בקדמת. אבוי, יברל להסכים שפרוט-הארז לפסן לתקון סקורת סדרי השלטן, והטפה-ירחה למסטר יטם, ברא-הדרין בזע לבני חורק לתקון סקורת העיריות.

ראש המטה ל. אקסלן:

שאלתי טספור-חברץ-טפליה לדעתם בדבר
זהחו קים האלה, ורשות היזא לא לדמות דחיה
זוטה את הוצאות האזרע, ראייתן אורה לקבלת החוק על ירושלים לא לדחות
את הוצאות האזרע, בפניהם לכבש את הטפליה, מלפני אבאות החוקים הירם לפניו
הכמת, כדי להקליט בעקבין זה על דעת הטפליה כולה. ואזין, שאקראי בו או מ-
סבירים טראוי עוזר לדחות את העצין. ורשות הנטפליה מטה פדרק לדחות את העצין
ח. לבדון:

ראש המטה ל. אקסלן: לא, כי, ממה לעדתם, כולם. ואזין, בפניהם
מר לבבי:

ג. חתון: לא, כי, ממה לעדתם, ירבען החוקים לפניו הכתנת
ראש המטה ל. אקסלן: לא, כי, ממה לעדתם, תחילה, גרי-הם ירבען
ברצוני להציג על טספור-ברטימן כללים
הסועלים בודברוב-ביבן אוטות בעולם; ובם
חלקיים אונינים של דעת פראל באראג', דבר שיש לו אשייבות מיזוחת. אם סדרבר
על סדריבור וועל זורט' דעת איבוד, שהם ביזודם בזחים לדו או לא יבם טמברדים
לדו, הרי התשיכה האצת נבלת על-ידי אשיקו ליס: הנטפליה הקימת בעולם
להאטין באטדורות של טמיון האפקט בזין, הטאטאות, הרחמת החידוד והסכבות
הנטפל בזילם בכלתו על להדרדר אליז', סענין שדה-ברל, אחריו שבתקבל
בהיסוסים לבבי ביטוח לסייע בזירה התיכון, התחיל, אף בכנות או סחוך
תפסנות, להזכיר את הבקרה של סכנת הדרדרות עולמית. הרו חזר על ביתה
אחד ומצין שאת כל העבין של המזרחה המתיכון איז-אטדור להביא רך בסבירות טזומצח
של הטיטול בצעירות המזרחה התיכון, אל, סכנה של סלחמאן על מיטת היא טסימים
וזריך לעאות הכל כדי שאנו לא תהי, או לפחות, צרפת תיבצל אבאא מסכבה-
זו. זה אטסם ביזו אקייבן, אבל הוא קידם. בטפרב'יא פעולה בטרצת פאר ש-
כל הגורמים המועביבים בזט, באיזו-התמיד קרות הנטפל, ובתחיד' הנטפל, אשר מטענת,
בסי' להסתהות טקנית של איזו-הטפל, סבירות העלת סואץ טטיעת גם על הסננות,
זטן טבוחות צה'ל גטאים של גורטים טרדיים, וסאייסן שתעללה תיפתח כל
טרבים בעולט. טאטחט של הגדר המזרחה ואחרות. אין איז-אטסן מה טריד גורמים
שצוו על סדריבור צטו גורבינה ואהירות. אין איז-אטסן טרדיים, וסדריר זה טריד גורמים
היא לא לשרו את הגדרים עם העם הערבי, לא להטוך את מעולם השלייש
שצוו להשתעה טרביית, והסובייטים מנגנים על ביתה זו. הם יכניסו את ציבוי
סדריבור ערבי וארטראל להם שם טרביים לסדק נשם לכל פדינה ערבי כדי שהערבים
ירדו מיהם הידדים של הערבים. עליבו: לזכור שבעית הטקטות נקיושם היא
בעיה הטעבית את הפו לט הנזירין כובלוז-זבזם את ארחה-ב אטה-אמ כ-טספור-הקרלוות
היהודים שם צדול, הרי טופר הקROLות הנו אדריכל בדול יזרוח. גם מאלת הפליטים
טהריה בעיטה. יש טטבור-שלאן יתכן לדבר על טלום כל-שיטה טעיף ברור
על מתרן בעיטה הפליטים המשנים. לדעתם, אין כלל להעלות על הרעת שיטתה
טטרן טל שאלות המזרחה-התיכון ללא מתרן טלית הפליטים, וולזה-טחיליזם לצד
את בעיטה הפליטים החדריטים וטחילה להזדהד טפונה שחטיבה של כוחות צה'ל
טהור-יבת טז'אות, טפני טאטמארט-ברחות צה'ל בגדה גורמת להזדהד-זרותם של
פליטים חדשיטים, וצידן לעות הכל כדי ליזור לטחורה טטב-שקט בעגן זו,
ולכן עלולה להיות גס-בקירה טרדייה טטב-טטב-שקט כבר לאיבר על כך, אם
כ' בגדרה טרונה.

מִרְלָבֶבֶת:

פרק ל' ב'

אם כי קשה לנו לאלה. את הדבר, והן רבות, לזלול במקל הסדרונות בקסנות, וזה בסגנון האוֹם. בסדרונת כבון סקדיניביה ואפריקאה ואפריקאה הלטינית אוטרים, שאחרי הכל אין לאנושות תקופה אחרת אלא האוֹם. גורמים אלה מכבידים לא רק על פולחן טריניטט, זו או אחרת, אלא אוורירה זו קיימת גם בקרב דעת הקהל באראה^ב, וגם לפה דעת, הר' חייבותה של העזרה היא בתולצה בלבד. אזיין השערת המליצה הפלצות רבות של אורה קוז'יטר, אבל אם חיללה חתקבל המלצה של ארחה^ב כל דעת הקלה על דעת הקהל אם העזרה^ב וועל התלוות של איתנות המஸלא של ארחה^ב כל דעת הקלה ועהותות. אם העזרה^ב תתקבל ברוב של שדי ליטיטם, בניבוד לאראה^ב, דרישת בסיבה של פוחחות זה^ל, יאטיע הדבר על דעת הקהל באראה^ב, ומה עלולים לראות בכך סימן להטלת אנטפל. אבל בשכיח עסם כל התוצאות הטוענות של הקשלאים, לצדבו, גם בקי' גדרם, עלולה להיות גם תוצאות אחת, ועליהם היהת כאלה החושבים שארה^ב א' בגה צד'כה ללבת לבדה בעניין זה עם ישעאל, לפיכך, עמי נר' אללו לתוצאות לא-שליליות של העזרה בווע בין ה'יתה, ואורי אטי'לו בראש גבראורה, כדי לחסל את עדות ג' זנסון ואת פרדריך סל' ארחה^ב שטעם עתה עשויה לאotta, ולזה צרכיה להיות עיקר דאגתנו.

בנוסף לאירועים אקראיים מתרחשים כל הזמן גורמים חברתיים וכלכליים

לטזרדים עלולה להיות סכנתם של התקפת פטו, התקפת אווריר סכירת סובייטית על ישראל, בתגובה על טה שגרטבו להם... יס סכנת התקפתם על דיטרובה ויש סכנתם של ירדו שלם לארץ כל טה שעיברו בשירות הטעמה. בטזרדים נורקטים ערדיין גאנצאי החזרכנות כנו האפלת, ובזאתה. יש כי שואמר אהוניעו לאם כבר 150- 200 מטרסים. אין ברצוני להגיד שכבר מתחילה שלחמת חזקה, אבל המצב הקים עלול למשת לה רקע, ואחריה שוב תהייה שביתה גם אן מסכם אם.

טדי ביזט כטה אנטיבא בילה יוזמה סולווטה צאנית. כירוגת היל לדרירים שאיינט אדריכים לקרים ולוועברת שלא בערים מושם שדריך לעשורתם. אתחיל טענין הפליסים ונטצע בגדרה. איבגניאטני כיאו קרא, שאהל, אשר להם בזרה כה נסלה את פלאתו, לא הצליח להעביד הזראות לקצין זה או אחר, שלא רשה לעצמו לעשות מה שהרוא איבגניא יכול להדרות לעצמו לעשות. בתיקות המלחמה ואחריה קרנו דבריהם חטוריים. נחרשו כפרים באיזוד לטרוון, שחטויינו. בכך שבתקף 19-שנת לא היו להם סכובים אתנו, טעתי שצד בזיאו גתרס, על אף החלטתה של המטה לא להרסו. עורנאים הטעיעים לסירות אלה כדי לצלם את הנעשה בהם יכוליים וירודעים להבחין בין הרס אונגרם על-ידי הרגשות ובין גרט שבעת אנטיעות

- 22 -

אני מבקש ותירבו שזרם זה יוססם, ועל
ספרו לנו מהפליטים עוזזבים את הגדרה
סדרוזם. אני תיבע שיופסם הזרים של הכהדים; לדרכם הסמוך לישר את החדרבות
אל הכהדים פשעת 1948 במדינת ישראל, והבה אבגדו טפחים לישר את החדרבות
החדשנות. אם נשאר בגדה - מזו הזרים? ואוותה שאלת נאלה. גם אם יש סחבה
שלא נשר בגדה.

רביל להמתין שבועיים עד שגאלזה לופיע, הממשלה אשר החלטה באותם, בלתי
זכירה שיהיה לה גם אוטם להחלטת ההחלטה בקשר לאירוע לחייב,
בנסיבות שלנו. אם יש מחלוקת לגבי תשליך מפליטים, הנטאאים ביום כולם
לפיקוסם של אפליטים בגדה? מודיעו בידון, טדו לא יצא-הממשלה. בתכנית
תכניות פיתוח לבני קסבודיה ופדרם אינטיגר צוללה לבוא ולזרע: יש לבן תכניות
לשיקום הפליטים בארץ-ישראל. נדמה לי שפענין הפליטים הוגה-הסכיד ביותר
בינבו, ובין השלום. יש בידינו לרכוש את אגדת העולם אם בבו זבאר שאחנדו
טחbillim לפטור בעיה זו של הפליטים. אזי סבדר שבCKERה: זהה היינו טקבלים
זרים כספים לא מוחות גדול מזה שקיים לבנו بعد מדינת ישראל. יש בידינו לבבוש
את ליבנו של האולם, אם היינו אוטרים שבדעתנו לפטור בעיה שהעולם כוון
לא הצליח לפטור אותה בסך עשריםagna.

לפתרון שאלת הפליטים. רעת הקהל בעולם מתחילה להיזה בגדבו. קראתי את דבריו של פיליפ בן ותוא כותב דבריהם חסוריים, ובברכו עופת שאלת הפליטים.

ישראל בילו לו יאליות בתקופת המשבר והמחלחות, אך שוחרר משליטות פסיבית
וחלק מהם טהור לו יאליות אסידית. היו כאליה שבען לעוזר לבנו בתקופה ביאודים.
אייזדי סבין, סבו לא הודייה הטפסלה כי כאשר התהוו המלחות תברוטלה
ההגבלוות שהונפלו על ערביה ישראל. אזי חושב מסעעה בזאת של הטפסלה היהת
מבייגת בלבד שארבים היו עוזרים ליגץ, ברכ' "

הכחן ירושלים צדיכה להשאר שלטה וטאוחדת. אבוי חושב שלשם בך המטאלה
צדיכה לבנות יוזמה ואומץ. הילא צדיכה, לדעתיך, להודיע על הסכמתה שמתכוות
הקדושים ביזון-לאוטרים זלא דק ספורזים, זאגבי טדבר על הטקומות הקדושים
ולא עאל העיר ירושלים. ירושלים הילא בירית ישראאל, אובל על הטקומות הדרתיים
צדיך להיות פיקוח של בגין הדתוות השובות. סדייבת ישראאל צדיכה היתה לאצת
כהונעה פרחיקת לבת בעניין זה זלא לחבות עד איזיליחו לאויא מסגה מסגה,
ואגבי סבור טעמה בזה היה מסנה את יחמן של הסדיינון אליגון.

שהחלפת האוֹם לא תטיל עליוו מטהו טמי, אבל החלטה שלזלתית, חילילה, עלולה להכבירו. אבוי חוש שצד לבבי ירושלים עלול לעורר תגוזה בקרב ארציות אטריה הלאינית. לאחר שטוסכם ביביזו שאין זיכוח על אך שירוקסלים צד'כה להיות אחת ושלמה, אבוי סבור שהשיקול שלגון דרייך להדיות בכל זמן שלא נסתירים הטושב הטירוד של העדרת, עלייבו להזהר לבל בכביד על עצמו. אבזבגו יכளים ליזמוד ערבדות טפשיות לבבי ירושלים, לאחד את שירותה העיר, ולකוע דבריהם פשוטים ועורבדתיים ללא חוך. כאשר יסתהים מושב העדרת אפשר יהיה גם לחייב חוק, ואולי אסילו ברור יותר מהיקם הטוועז. / 13... //

ז. ח'זון: אבחנו מרבויות לדבד על דו-קיום בשלום של שמי דתות, של יהודים ומוסלמים. טביוון שבר יש האראה שزاد אחר יכבר את הדוגמאות של הצד השמי. בימינו במעדרת המכפלה, טלית, עופר טופר, פוסט, וכבר סיפרתי באחת אישיות מה מתוך הולך שם. עלי בו לזרוג לבך שהדברים שסיפרתי עליהם ישתכח לטוטה

לא אל מרים גלען ה' נספחים עז' נספחים עז' נספחים עז'

ב' כהנ' :
... אגדי מctrף בתרוף ורב לדבדיו של חבר-הכנסת
טלחות שמת היטים, לאחר טכל ארץ-ישראל בידינו, אגדי סתפלא שלאוחר
קי' יט' בסך 19-שנה, ידידיינו, שביעית הפליטים תיפתר חלק מסדרם שלום. היו
לו היסורים לחו' לדרשו שהוועדה תקיים דיוון בעין זה, אלא שורא נדחת.
לאחר שנזע ביר' זמה בעין הפליטים. מכל טkom, איבגי טבן פרוע
לדעתי, חשב שנזע ביר' זמה בעין הפליטים את שאלת הפליטים לשאלת השלים, ואני
חווש טעל-ידי. כך אבחן טנים לטאים ולסורים זכויות שאין להן. מת יט
לסוציאה ביחס לארץ-ישראל מה יש לנטאים ביחס לשאלת הפליטים עכשו, לאחר
השלחה בחלק הפליטים נטאיהם בשיטת ארץ-ישראל אגדי סבור שכך אפשר להציג
את שאלת הפליטים לביעית ארץ-ישראל. הבעייה היא בעית הפליטים בארץ-ישראל.
על-ידי עמדתבר הדוקה אבחן עלולים לחת לבאזור גורם חסוב אין לו ולאיבנו
זריך להיות בידיו. אגדי סבור שיש בידינו ממש אפרות להנחת פכת בגד
הסבירתי, אבל טה פרוגע לשאלת הפליטים, ראיון אגדי מתייחס לצד ההומני, שאר א-
סוטם על כובלנו. טעתי היא שביעית הפליטים פהור אבסצט של הטרו כלמה.
מדו' לא בזיע לשום את הפליטים מדו' לא בזיע להקים אגדים כפרים לדרכם,
בתיחולות ובdom' פלאת ישראל. תחילת היוזמה פריבה להיות בך שיזחט לאען בסך 19-שנה
בעשה על-ידי מפלצת טמיים לטמיים לסקת הערכבים לא עשו בסך 19-שנה
טמאים סכום טמיים יביע אליבנו. אגדי סבור שסבירו בך שתתנו אגדי -
הקס האבינלאוטי יביע אליבנו. בכם ביבין-לאוטי את הפעולה
בכם ביבין-לאוטי. אגדי סבור שעלי'נו להזכיר סכום סופיק לסתירה זו, בסוגרת
ארץ-ישראל - ושתאר הקס גם הוא יברא. זה הגשם שלנו לגבי הבעייה העיקרית
שלנו, בעית הארץ-ישראל. אותו שטח המכונה כירום "הגדה המערבית" הוא עבון
ביבינו ובין ערביה ארץ-ישראל, ואבחן ערכאים לחיות ערים כדי לפרט את
הבעייה. אובייקטיבית המכון ט' אגדה דוד' לא-סופר דוד', וסובייקטיבית
אבחן נטאיהם בטעינה בסה-שברגע לדעת הקאל בעולם, ולדעת הקאל יש השפעה.
אבי סבור שהודעה של מפלצת ישראל ביחס לשאלת אנט' הפליטים עשרה לשונו
את הטעג לארבה. טר אסכול אמר פעם, אהנו ים איבט או הבהים כטה-ישראלים
בצחחים. יותר פדי.

נתנו גרים בו כיוט-גוז-בצדד גוזל של המאבק האובי, ובדבז זה חרב בון השרה. איבני יכול להביע שפערר טפלתי רגיל/בכלים דבילים יכצל להיזת ערוץ לאמבקי הסברה בסדר גוזל כזה, אבוי סבור אהובה עלייבך להעמיד לעניין ההסברה טיטהו שאיבנו עורך בהסבירה 15 שבה, כי פיי שעומק בשטח זה במשך 15 שנות טපסלב בדרכם בדרכם של שברה. פוכרח שיתהה סבנה והי' קפ' אחד להסבירה שלבו, ה' קפ' זטבנה בלתי רגילים - ופ'יד.

ג. כחן: אמי חוץ שלא הקדטו את דעת הקהיל שנדזרה כעולם ובעתודות ביתם לפלייטים, לא, קדטו. יוזמה בעניין זה ולא הבבנזה עליה בטහירנות. אמי, יודע שבתסבורה יד אסלאם דבריהם החורגים מן השגרה, ובשתה זה, יש הכרח לשגורת את האיקף ראת השיטות, ההסבירה היא חלק מ' המאבק התרבותי, רואלי אפלר החלק התרבותי.

ה. טשרנשטיין: בשרותכם, אהරהך בקורס כסמה דבריהם ביתם לירושלים. לפניהם שבורעים, נורווג ל' בטקרה על הגעת החוזק בדבר. איחור ירושלים. הערתתי אז טרוליא לא-כדי לעשות צעד מזו, שמא סכלל הן אתה שפטם לאנו. אולי היה מ' שיפרש את סיפוחה של ירושלים. באילו אונחו אונחו. סטטוקים בכך, ולבון, אולי סופט לקבוצה עזבירות, דבשלב זה להרוויח זמן. אם חוקיקה בעשית. לזרבים בזאת חייזרנים - אמי טרדים את שמי ידי, אבל יחד עם זאת אמי חושט חוקיקה בזאת עלולה לנגדם ללחצים עלייבר.

ג. בן-סימון: אין חוקיקה מיוחדת ביתם לירושלים.

הכוונה היא זו.

ה. טשרנשטיין: אמי סדר על הגז. אמי חוץ טעל-ידי פרוסום הגז קדים דיון צפויים רק על חלק טן הצעית.

אשר לפצב בגדה: נדמה לי שיש חיסכ תיאום בין הזדמנות השוגים הפעילים בגדה. ברוך לי שלא הכל יכול להסתדר חזק פון קדר, אבל עלייבו לדרכו שיד' אתה בעל סמכות תרכז את כל הפעילות בגדה, כולל ירושלים, אם כי נפת ירושלים מסופת לירושלים העיר.

ה. טשרנשטיין: אמי סכין שבעין האתרים ההיסטוריים והקדושים יבדא על סידורו.

ידוע לי שלא יהודים ישראלים ביתנה הוראה לא לקבות בגדה, ובכל זאת קובאים, כי דברים גדולים יותר, וכי כודס סודה ופאלטפל, ולכך יש הסכמה בשתייה, ובמגא טבלל ירושל עירדים על חזק. האוטריים אינם פעירים על כך לא לאיש צבא, לא לטמייל, ולא לטזבר. נדמה לי שמבזב זה אייננו יכול להפסיק, ולדעתי, גרייך או להתייד קביה או לבצע את ההוראה. הצבא הנובי נודם לבך סכ-10% של האוכלוסייה הם פרוצי חזק.

לאחרונה היינו עדים לכך ישראליים מתקשרים עם ראשי ערים ערביים, עם סנהיגים ערביים ועם גורמים אחרים. לישראליים דברים יש "הערבים שלהם", כפי שהיא באנדים 1936-1939, ולדבר זה בבריות להיות השלכות מדיניות. אמי חוטב שפרוסום סכתבו אל ססיל הוראתי חסוד מאד, לחסוריים גם הפרטוטים בדף המאה-רטון עם פוטא אל עלמי. אמי, סבוך שגדיכות להיות הוראות קבע, וטישתו גרייך לקבוע אותן, בדף פרוסומים ערביים. אמיין בהזדמנות זו שhort הבהירונות לבני השתייכותם של תושבי הגדה, טבביה על הפטת הטעינה.

ג. ג'נְדָרִין:

אבי סבור שיש הבדלים טהותיים וחורכניים בין הדרעות הדרשונה של הבשיא ג'ונטן לבין הדברים שסיפר עבשין ראה הטעלה. ההירעה האחרונה איבנה בדרוק הדרעתן של ג'ונטן. אבי אומד דבר זה לגבי הפירוט שביתן על-ידי פר לבבי, ושבבי חושש לו. אבי מזכיר ברעה שאחנו עלולים להיות מוגנים אם לא בגללה עטידה תקיפה. אבי יכול לקבל את הקודצפציה של חבר-הכמת חזון, ללא ההצעות שהוצעו על ידו. אבי חושש שגם נפרנס עכשו ימכירתה, דאמ' נאמר שבעבר טרכנו לקבל עלי אסבוך את יישובם של הפליטים, היה עליינו ליישב ארחות, פמבי שכך אסבוך רבן הברזון, אבל לאنبيו לבירוזן אל יתר הבעיות שאחנו סבכים. אבל משבח את הטעלה שלא מירה לאירוע על תכניותיה. אורלי אפרט לומר - וזה ברום חסוך - שגם ובאשר היהם שלום נראב לטיזור הפליטים-בעזרת כל העמים, בארץ-ישראל. אבל קודם כל צריך לROUT איזה ארץ-ישראל אוחנו באנדרים. אם פדור בר בארץ-ישראל לחבר-הכמת חזון ואבכי דואים אותה - אורלי אפרט היה לישב את הפליטים באזתם בגדלות, ואם לא - לא. אבי חושש שגם נרכחה כיום בהודעות הטהיריות רק אוthon נמצאו מפסידים בהודעות ובתכניות התחייבות גם ארתון.

אשר לירושלים: איבני שותף לחשש שיש בחבר-הכמת כהן שמוביל אבא גן לעול להטסע לנו, אבל היתי טרואה אם ראה הטעלה ידבל להшиб על חזון זה. אבי זורך אתם בעמ' הדיווצים על העברת הגבנתה לירושלים: נאמער נימודקים: דוחשנות רומיים לאלה הטענים כיום.

הבריזה הבודדות ביחס לתוכניות שוונות. לדעתו, הטעלה צריבה לעקור היסכט פטרס וסתה להודיע דברים ביחס לטקומות הקדושים ופיקוח פוטוף על העדרות השונות עליהם. אבי חושש שעל-ידי הכריזה טויחרות אוחנו עלולים להזמין לחץ עליון, ורבפי-שפטרתי לא רומה הזרעון גראסונה של ג'ונטן לדברים שציגו עכשו ראס הטעלה, והיא בינתה לפירושים שוונים. הגוים עלולים לחסוב שליד החזים, על-ידי לחץ ועוד לחץ עליינו טופנו לזוון טעדיותן, וחובה עלינו להביא דבר זה בנסיבות, ואם לא הצביעו זאת בחשוב הר' שתוך כורנות להרודיה את הטעלה אוחנו עלולים להפסיק ארתו.

ג. ג'נְאַיְבָן:

אבי סבור שהיה עליינו לחזק את ההצעות שחיינו בנאוטן של הבשיא ג'ונטן. האשלאה היא באיזו יוזמה אריך לביקוט כדי לחזק את הנקרdot השגורות שזינו על-ידך. איבני חושב שעלינו להטין עד שיטחו יקוט יווזה עבדון, אלא עליינו לנקוט בה-כדי לחזק את הדרגות העומדות לאיזדונ, ונראש וראונגה את ארחה. עלינו לחזק בקדות אוד, כדי שחיינו יסוד לדרוגים ולהחלשות.

הבקודה היסודית, שהיא הומנית, ונמקפה לשאלה פוליטית, היא בעית הפליטים. איבני אופר שצרייך לעמוד בהצעות בידך לשם את הפליטים, איבני יודע אם צרייך לעשות זאת. אבל כשם שאוחנו פקרים שלא ביטוב הטעלים שבידינו ולא הסדר, אלא דירובים על אלום, בלאות חזזה שלום, כך עליינו לוטר שאחנו רזאים מהבתנו ופאתרו לתוך לסעם את כל הפליטים הטעדרים-בטרית-ישראל. כל מי שנטזא בחתום שרו באישיטה צדי. לפטור. אבי חושב אסעיף טזב-זה. יהי הטעיה היסודי הטעיה בת' הצעה שלדים. עלינו בת' להביא תקרה וטאללה שבצד הטעיה הטעיה בת' הטעיה שלדים. כל-חווזה שלדים. אבי חושב שאכזרה כזו יהיה בה כדי לגשתם את הדרק טהרבת טענות הטעדרים. בגדרו. יתר על כן, זו יוזמה שכרגע איבנה מחייבת דבר, פמבי שאלת השלדים היא, בnderה, בעיה של טבים.

בדומה ל' סלאן והורי שבכרייז הכהן זוטם ביחס לטקסטות הקדושים. זו בעיה של מיקוח, וצריך שתהיה לבנו אפשרות של מ' קוח. לאחר מכן קיבל חורק הסדרה על המקומות הקדושים זריכת, לדעתו, לאוות פביה של הסטלה אל דאס-הסתלה בעולפ', שבה הם מתבקרים לשלווח בזיגים שליהם לסתם בירור המסדרים שבוצעו לקבוצה לבני אותם מקומות קדושים. פביה כזו אסרה להוכיח כי אבחנה טרבוגים לרבר ולרוון על הסדר נאות, ולהיא עשויה להעמיד את האפיקור בטאג טומדים, והסבנתה תחיב אותו. גאנק אפרר, אולי, גם לחסוב, על חקיקת חורק, לבני ירושלים שבין החומות, בדופה לאחוך שבתקבל בזטבו לבבי חכירתה. טמפלטי סטישון פבה זביבק רשות להקים קיוטם על-ידי מסגד ערוטר, וטמפלטי שיס קיוטם על-ידי הבוטל הערבי. טוב עשת דאס-הסתלה שתזמין אליו את דאס-העדות הדתיות באדרץ, האחת הילא, ובאי עכבר אטרתי, להרחיב את המסדרה על-ידי

פִּזְרוֹחַ בְּסֶבֶרֶת הַחֲמָקָה שְׁלָגָה.

אין לי ספק שסבירת תעלת מואץ היא הרבה פיטיות, אבל כשם שנאזר משפט בעובדה זו גורנו, כך יכולים לבחון לטעון:

בְּלֹהַלְיָה טַעֲמַנְגָּרֶרֶת חִרְשָׁבִים יָתַר עַל חַמִּידָה
סְמֻסְבָּרֶת אֶל הָעֲרָבִים הַטְּצָרְפִּים לְאַטָּח יִשְׂרָאֵל. כִּנְחֵה שְׁמַדְיָגָות עַרְבִּים הַיוּ בָּאוֹת אֶלְיָבֶר,
לְפָבִי סְבָה, רַאוּטְרוֹת לְבוֹ : בְּחַתּוֹם עַל חַוָּזָה שְׁלוּם בַּתְּנָאִי שְׁתַקְבָּלוּ 50,000 פְּלִיטִים
בְּבָלִי שִׁירְדָּחֶבֶן גְּבוּלּוֹתֵיכֶם, האם הַיִּיכְבֶּן טְסְרָבִים לְהַצְעָה זָהָר כִּיּוֹט יָק בִּידֵיכֶר
טָרִיטְוֹרִיה נּוֹסְפָת. בְּרַצְוֹנִי להַזְכִּיר אַתְּמִיד אַמְּרָנוּ שְׁכָאָר יְדוֹבֶר עַל שְׁלוּם כְּרוֹן
בְּנֵי שְׁלָמִים בְּמִלְּאַמְּרָנִים.

דעת הטעילה ל- אַשְׁכּוֹן;

פרק ל' – סרלינג
לאחר פגישת הפסגה בין קומיסגיין וברנברון
ה הגיעו סלו, בארון תמציתני, הרוא לטוחן את סדרות הנטקורי של צה"ל, אם אפשר
יהיה לעזרת זאת באמצעות האר"ם מט טוב, וזאת לאו – מחדך לאו"ם. אכחבר
בדרכיהם לחירות כתווך האוורירה הזאת, ולא לטהר להציג טרורנות. החטא של
צבר-הכגנת חזון, הטלה חטפה עוללה להתחדש, ואיבցו בלתי סברוס. עתוגאים מספרים
כל רכבת אוירית של ציוד הצביעה לטאים, דחתיה זו- קלות דעת אם הטעלה
זהם יחשבו שטחה הפעוכה.

ג. פְּרִילִינוֹ: חבריו הוווערא בקרו אצל כרכחות שלבו על גדרות הטואץ, ודורכו חנו לרגת כי הכרחות של האצן השבוי מחרפריב ומחרטתים. אונז שואל, ואול אשלל על בך גם את טר הבתורן בישיבתנו פחר, מהי הרגע זאנצעי ההגנה של הכרחות שלבו.

פער בין הטעקל הצבאי שלנו ובין הטעקל הדרומי שלנו. והטעקל הדרומי שלנו
הכיח כי הפלן הוומיין לא יעשה את הסטוטה שעה, אך על פי אהיה לו חוץ
הגדה עם פצרים. אבל בעקבות מעשי בזבזן עזבונות שלא ועלינו אותו על דעתנו
לפניהם טספור שבווערט, ומכיוון שכד גס לא היינו האביזרים לסתורון, כלומר, לתורצאות
שתחדושת הפהוועלות האכאיות. אני סבור שבטסקל האדריכלי שלגנ זריכת היהת
להיות מוגה עם תכנית לבני העורכונות שתיזכרותם עט כיבושה של הגודה מסערבית,
או, אם אשפט בלאוונן של אלתרמן, כאשר סדרית ישראלי חופפת את ארץ-ישראל,
ואנחצ'ו ציכנו לכך. לדמה לי שהיתה אולגנו דוקטרינה, אם הוויז עלייה בגלו
ובין אם חמבי עליה אלא שלו העלו מה הדברים על השפטים, שטח אבחנו טרכנים
לקבל אבל ערבים - לא. אינני יונדע בזיד טסקטם את הפליטים. זו לא רק בעיה
של כט. אבוי טרדה לפדר לבני על שבילה לנו את האביבים העוסקים ברכובנו,
ואנדי טטבים טכטם שזדק זריך להראות וליא רק להעשות, אך זריכים מעשיכנו
לא רק להעשות אלא גם להראות בזודקם בעייני גולדמן, אבל אם אני עוטה לפגוי
הברידת להזאת זודק ולהעלם מן העולם, או להשתר בעולם ולא להראות זודק
בעיני העוזם, הרי אז מעדיך את האפשרות השבירה, במקרה כי אם אני סוכן
לזרה על עקרון גדר. זה המכח שאנחו בטורבון גן ביגון.

הטומגש היזיריסטי על האוטונומ המדרני, הייא. נבוגה, הרוי זה לא טוב. יש למקרים שחוותבים – ובדבר לפכיהם עוזר-דרין – שעלי-ידי טורטולו, יוריסטיות פותריים בערך, איננו יודע מה היז שיקולית של האטטלה, אבל בדעתו לי, אפשר היה לקבור עירוביותם ביחס לירושלים. אם יש עניין שביחס אליהם אין חילוקי דעת, הרוי זה עבון ירושלמי, ואולי רצוי היה לקבור עירוביותם ללא חילוקים.

לנידון: פ. אני סבור שפרוטו הינו הגדר לגביו ירושלים,
עבשו, ולא דחיה, הוא כורח. הנושא טורתי נמי הלחיה. מהשבע עברה לא הרעליה, אלא האכזבה, וכל דחיה ברסת
עליה רם להזים.

בשא הנטול ל... אסבולן: גם אובי איבובי שקט ביחס לעמיד וביבח
להתרחשו יותר לא עליונות. סדריה הזרעיה
שלעולם לא יהיה טירה הדיבור על שלום אתנו. על גאנץ יס ידיות אחורות.
סבל מקרים, נאכז טקבל נסק דטוטים, טייסין חיים, ואפרר, חילילה, לעודת
זרות. עליינו חל האסברגו, ולא רק על פורירונגים חדשניים. צאתם תיזינן,
זהיכים לקלבל רק בסוף אשבה, אלא גם על חלקי חילוף, נוז דאגה רגנית.
ורוד לפניו האזרחות האחרוניות התחלו ללחוץ על ארדה בשקדים. לחת לבו
את חזית המבוקש, אלא שהיא עיינガ טטרת. לא תמיד בידיעות. שלונו מסתורין
עם הידיעות שיש בידן אריה ב', אם כי בדרכ-כלל יס גדרות הבונגה. יכול להיות
שאי' החיבור שלנו וואי' הבירן שלתוכם צרכיהם להפצע ולשונוח.

הנתקות **הארונות** **לכידון:** **האמ** **בעשו** **פזירנו** **בפזינורות** **ביחס** **לרכישת**
פידאנז'ים **וחילוק** **פאלדרואן** **פאלדרואן**

באו למלון ל. אקסול : אוחנו פועלם בכיוון זה.

התקיימה שיחה עם שר הבטחון והרוכסם
שתייהן אפשרות לחשבי קלקייליה לחזרה
לbatisהם. אב' רוזה חובת לאספר לבם אהגייה אל' טשלחת מהישובים שבסביבה
לקלייליה והמתחכדו לאב' שטיבת לסת' את המלאכה ולהרומם
את הטעמיה שגורתיה מקלקייליה. הסברתי ואנדרתי להט שדבר זה אייננו בראה לי.

האם ירוע לך משה ביחס לכטר בנייהם?

אטמול או שלוום אטר לי שר הבטחון שהו
אייננו יודע על כך.

ראש הממשלה ל. אשכול:

ח' :

ראש הממשלה ל. אשכול:

הבעה אליו טשלחת, בראשותו של הרצלר,
והרציעו לי שהם מוכנים לחתום ברטה. אסטרה' להם שעדיין איבני טהרה
להקם אט' יסובייט.

טחוך נסירוני יום יום אב' לפד לרעת
ועליזבו להזאר מאטירות וטהורות ביחס לישובם ושייקוטם של הפליטים. אול'י
עבשו הזמן לדבר על תכנית האלים של ב' ובסטון וואלי גם על תכניתו של
ג' רג'סן בדבר מיט מוחפלים, וט' טוטטליט חיבס, טב' שהעדבים איבם
יכולים לשלם באכילה זה. עבשו אול'י הזמן לדריש חלק פ' הטים של הירטום.

לחזור לשם. בהתחלה התרגמתי, אבל לאחר שדר' ברת' עם אבא אחים איז'ק, שיט לו
ביטה לבוש, התברר שהדבר איבר פטוט. הסביבה מושכת בערבבים. לכל המשפחות
שהב'עו אליו אסטרה': בחבה, צתכל, גדרה ובלט. אב' סקרה שוויך זטן
לא אורך תוכל להיות לנו תכנית. איבר' ירוע אם יוכל ליישב פליטים באלא-עריש.
ובכל, בטקרה של תכנית כזה יכול נאזר לטען שיש לו ערבים דבים יותר
ולבן הוא עריך, לבן עדיפים הערבים שלן.

הוא לא עשה זאת בטעק כל השגים, טרווע
יראה עכשו לפטור את הבעייה?

ח' ג' מאיר:

ראש הממשלה ל. אשכול:

ברור שגב' פטוט. זו, אם יטען אורתו,
אנזרו יכולים לטען שיישבו יהודים
שהב'עו אליו מארזות ערבי. כאשר אנזרו מדברים על הפליטים אנזרו מדברים
גם על עצות העולים וההיאזורה. יש פ' ט' שאוטר שאפשר לרכז 200,000 דובים אם
יהיו שם מיט'.

בטה אפשר ליישב ט'?

ח' אוזגא:

רענן וויז' רוזה לאכבע אורתי טפסחה של
12 דונם השקיה אפשר לקבל הגדה טזרוינט.
סכל טקים, אב' טרזה שערדיין לא אסרו דבר חשוב לגבי הפליטים. יתרון
שם תכנית צו צרי' לבוא טקדם בסוד אל האMRIKAIM כדי שייעזרו לנו במשטר
כדי שיהיו לנו מיט', כדי שאפשר היה למזרות אל טודט בטו; הבקע העולמי ולבקש
הלוואה לתקופה של 50 שנה בריבית של 2%, או אטילו לדבר על כתף אטראקי.

ראש הממשלה ל. אשכול:

ציב' הדרות ואנדרתי להם: כל אחד סכם יהיה שורר בভיתו, וחתפה' - בדרכ'。
בדלה לי שעדיין אין צורך להפצע עם הגזיבים טהוילם, אנזרו טנסים לבודוק
את הדברים. טישו מאחרנו בסע גם לזרמא. גם הבישוף חביב כבוד היה שם והרוא
סבוק לאנתרופ לעזרת, אלא סgam רפאל וגמ האטיפייד איןם רוצים בכ'.

ווערת ח'ו ב'
27.6.67

בשעט הפטקלה ל. אשכול :
 אשר להצעות החוקים : יש כאן גם עבינים
 מדיני וגם עבון משמטתי. בראשית היתה
 גישה מדינית. אבל איבנו דומה עבון ירושלים ליתר הפטקלות. אין לי ספק
 שביחסם לירושלים יקיים חוסין זעקה בדולח. אם כי איבני משמטן עבוי סביון
 שלפעשיננו בירושלים יש צורך באטמכתא חוקית. ברמה לי שאי-אפשר לדוחות
 את פרנסות החוקים עד למסיום העצרת. מדובר בעדרת טירוחת ראיין לדעת כמה
 זמן היא תימשך.

אשר ליחסים עם תורכיה ופרס : - הם
 יכולים להיות יותר טוביים.

נדמה לי שקטת מפריזים כאזור טברידיים את
 ההסברה שלנו, אבל אני מוכן לאפשר כל עזה והצעה עבון זה. יש עתרות
 המצביעים את הערבות הבודדות על ~~ארהאך~~ רашיהן טוא כבד, זהה עיטה רושם
 לא טוב בעולם, אבל הלדא אונחכו יודעים שם בימי שלום זבם ביטים כתיקונים
 היא ברשות על ראה טשות כללה.

קשה להתגבר על קניות של יسرائيلים ללא
 טפש. קל יותר להתגבר על קניותיהם של אנטישמיים.

אייבדו במלחתה ארבעים טוטטים, וחסרים
 חלקו חילוף. אbei טאמין שברגע טוריים נקבע טורה ב'. גם מזרחן ערידן לא
 התייחסתי. אונחבדר מחייבים משחו גם בארץת אחרזת.

אייבני טבור פיער פער בין הפטקל הצבאי
 להפטקל המדיני.

אם יוחלט שתקיים ריוון על הצעות
 החוקים, איבן טבקש שחברי הכנסת יימכדו טדיבור על ירושלים.

היאיבה נגעה בעעה 13.30.